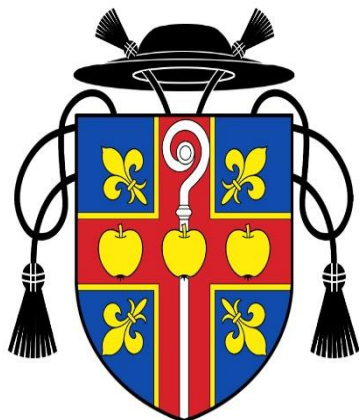

Farní list 122

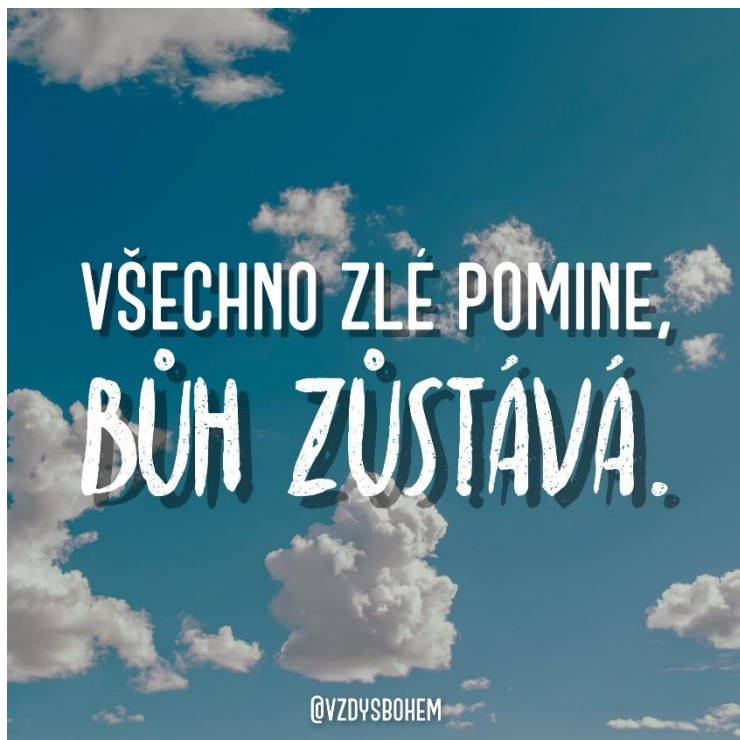
Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Pouč mě o smyslu svých nařízení“
(Žl 119,27)*

Vždy s Bohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Říjen 2020:

- ***Evangelizační úmysl:*** *Modleme se, aby laici, zejména ženy, v síle svého křtu měli větší podíl na odpovědnosti v církevních institucích.*
- ***Národní úmysl:*** *Za misie – ať je na přímluvu sv. Jana Nepomuka Neumanna s nadšením podporujeme, šíříme radost evangelia a pomáháme potřebným.*
- ***Farní úmysl:*** *Za nemocné, za ty, kdo žijí sami a za ty živé, za které se nikdo nemodlí.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

říjen je měsíc růžencový a také mariánský. Pár dnů předtím, než píšu tento úvodník, jsme 14. září slavili svátek Povýšení svatého kříže a 15. září památku Panny Marie Bolestné. Tyto dny nám připomínají, že ani dokonale svatý člověk, a dokonce ani sám vtělený Boží syn, na tomto světě nemá právě na růžích ustláno. Ačkoliv Panna Maria jistě prožívala okamžiky velikého štěstí z Boží lásky, jak o tom svědčí třeba i její chvalozpěv při setkání s Alžbětou, tak ani jí se nevyhnuly chvíle těžké. A právě tak i sám Pán Ježíš nebyl ušetřen toho snad největšího utrpení. Na druhou stranu: radosti Velikonoční neděle se asi žádná jiná radost tady na zemi nemůže ani přiblížit.

Proč se o tom tady zmiňuji? Protože už dnes, 19. září, je zřejmé, že v naší zemi podzimní vlna pandemie koronaviru bude mnohem silnější než ta jarní. A prověří nejen naše zdravotnictví, ale také naši víru, naději a lásku.

Chtěl bych tu proto zmínit slova apoštola Pavla z prvního listu Korint'ánům: „Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. Zkoušky, které na vás přišly, jsou úměrné lidským silám. A Bůh je věrný! On nedopustí, abyste byli zkoušeni víc, než snesete. Když dopustí zkoušku, dá také prostředky, jak z ní vyjít a sílu, jak ji snášet.“ (1 Kor 10,12-13)

Když se nad těmito slovy svatého Pavla zamyslíme, tak zjistíme, že je v nich napomenutí, a především veliká útěcha. Napomenutí v tom, aby si někdo pyšně nemyslel, že jemu nic nehrozí (třeba proto, že je mladý). Takový člověk by si měl dát pozor, aby nepadl.

Pro ty, kdo by měli spíše sklon propadat malomyslnosti, a takových je nás asi většina, tu Pavel nabízí veliké povzbuzení. Připomíná, že když Bůh dopustí zkoušku, tak nám také chce pomoci ji snášet a „úspěšně“ z ní vyjít. Ať se tedy děje cokoli, prosme Ducha svatého o dar pokoje a trpělivosti, o sílu snášet všelijaké obtíže. Povzbudit nás může také to, že třeba právě na příkladu Panny Marie vidíme, jak člověk, pokud je plný darů Ducha svatého, dokáže snášet i těžké zkoušky a vyjít z nich.

Malomyslnost ale bude jistě ohrožovat i lidi okolo nás. O to důležitější se pro naše nejbližší stane naše vlídné a povzbudivé slovo, pro ty vzdálenější sdělené třeba telefonátem nebo e-mailem či jinak. A tou nejsilnější zbraní v boji s malomyslností samozřejmě zůstává jako vždy modlitba, oprěná o Boží slovo.

Přeji všem čtenářům pozhnaný, pokojný měsíc říjen.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ Návštěvy kněze u nemocných budou až do odvolání pouze na vyžádání (telefonické, mailové, popř. jiné). Nemocní pochopitelně nemusejí žádat sami, mohou požádat samozřejmě i prostřednictvím svých blízkých.
- ⇒ Připomínáme, že ten, kdo má vážné obavy o zdraví své nebo svých blízkých, tak osobní neúčastí na nedělní mši sv. nehřeší proti třetímu přikázání. V takovém případě doporučujeme jako nouzové řešení usebrané sledování mše svaté prostřednictvím médií, ačkoliv to pochopitelně není zcela rovnocenné s osobní přítomností.

Říjen:

- ⇒ 1. 10. (čtvrtek) – adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 2. 10. (pátek) – dopoledne pastorační adorace nemocných v Nížkově (pouze na vyžádání); od 17:00 tichá adorace a příležitost ke svátosti smíření
- ⇒ 8. 10. (čtvrtek) – dopoledne pastorační adorace nemocných v Bukové (pouze na vyžádání)
- ⇒ 9. 10. (pátek) – dopoledne pastorační adorace nemocných v Sirákově a Poděšíně (pouze na vyžádání)
- ⇒ 11. 10. (neděle) – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše
- ⇒ 16. 10. (pátek) – misijní most modlitby – večer po mši sv. v kostele
- ⇒ 18. 10. (neděle) – misijní neděle – misijní jarmark, sbírka na Papežská misijní díla

Výhled do listopadu:

- ⇒ 1. 11. (neděle) – slavnost Všech svatých; po mších sv. udílení pomazání nemocných
- ⇒ 2. 11. (pondělí) – vzpomínka na všechny věrné zemřelé, 3 mše sv., po večerní průvod na hřbitov
- ⇒ 8. 11. (neděle) – 14-18 hod.: duchovní obnova pro manžele
- ⇒ 10. 11. (neděle) – sbírka na pojištění kostelů a dalších církevních budov
- ⇒ 15. 11. (neděle) – Den Bible
- ⇒ 20. 11. (pátek) – od 18:30 hod. schůzka pastorační a ekonomické rady
- ⇒ 25. 11. (středa) – Červená středa – připomínka obětí pronásledování pro víru

⇒ 29. 11. (1. neděle adventní) – při mších sv. žehnání adventních věnců

❖ **Úklid fary:** 10. 10. Havlíčková Anna; 31. 10. Linhartová Marie

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje princezno, VYRŮSTEJ TAM, KDE JSI BYLA ZASAZENA

Vím, že si někdy říkáš, jestli má Tvůj život nějakou skutečnou cenu. Chci Tě ujistit, že Tě mohu použít, abys ovlivňovala lidi kolem sebe. Stejně jako jsem použil Pavla ve vězení, použiji i Tebe, ať budeš kdekoli nebo se ocitneš v jakékoli situaci. Dovol mi, abych Tě zavlažil svým svatým slovem, a začneš kvést tam, kde jsi zasazena. Přijď ke mně v modlitbě a dovol mi, abych Tě naplnil svou mocí a Duchem.

I když teď nevidíš plody své tvrdé práce, slibuji Ti, že si jednoho dne druzí vzpomenou na dobu, kdy jsi byla součástí jejich života, a připomenou si Tvé laskavé činy, moudrá slova a lásku, kterou jsi k nim cítila. Proto mi teď dovol, má drahá Princezno, abych Ti pomohl rozkvést ve světě, který hledá smysl života.

S láskou

Tvůj Král a Zahradník života

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd,*

Okénko (nejen) pro mládež – VĚŘÍM

Ale jak a proč?

První přikázání říká: V jednoho Boha věřiti budeš. Ale co je to vlastně víra?

Víra je vztah. Musíme se o něj starat.

VÍRA = PŘESVĚDČENÍ O VĚCECH, KTERÉ NEVIDÍME

Říká se, že naše poznání je z velké části založené na víře, protože o mnoha věcech se nemůžeme přesvědčit. Například o tom, že žil

Kryštof Kolumbus a další postavy dějin. Tomu jsem uvěřil, protože to někdo napsal a někdo mi to sdělil. Stejně tak jsem uvěřil i zeměpisným poznatkům, třeba, že existují nějaké ostrovy. Nikdy jsem tam nebyl, ale věřím, že tam jsou.

Mezi věci, které nevidíme, ale věříme v ně, patří i Bůh a všechny duchovní záležitosti (nebeské království – nikdo jsme tam nebyli, ale věříme, že je). Ale kdybychom měli jenom takovou víru, bylo by to málo. To, že existuje Bůh, může připustit i nějaký filosof nebo vědec.

Věřím, že existuje něco, co nevidím. To ale ještě neznamená, že to ovlivní můj život.

VÍRA = VZTAH

„Věřím, že Bůh je, protože mi to rodiče řekli.“ To je ta nejnižší rovina. Ale teď: jaký k němu mám vztah? Podívejme se na několik vlastností, které by měl správný vztah mít. Co by ve správném vztahu nemělo chybět?

KOMUNIKACE: Jakmile spolu lidé přestanou komunikovat, vztah tím trpí. Víte, jak je to zlé, když se doma nemluví, když je „tichá domácnost“. Správně je, když se dokážeme domluvit. A tak je to i ve vztahu s Bohem. Komunikace = modlitba. Pokud s Bohem nekomunikuji, neřeknu o svém životě a nenaslouchám mu, je něco špatně.

ROZHODNUTÍ: Rozhodnout se pro vztah – to dneska mnoha lidem chybí. Do vztahu patří rozhodnutí. Ne jakási nerozhodnost typu „*tak, budu s tebou teď chvíli, ale když mě naštvěš, tak už ne*“. A ve vztahu k Bohu to platí také. „*Bože, já jsem se pro tebe rozhodl a chci vytrvat.*“

SVOBODA: Když se do někoho zamilujete, tak ho nedonutíte k tomu, aby vás začal mít rád. Nemůžete ho chytit pod krkem a říct: „*Ty mě budeš mít rád, nebo uvidíš!*“ To nejde. Láska je svobodné rozhodnutí. A stejné je to i s vírou.

K víře nelze nikoho přinutit. A stejně tak nemůžu nikoho nutit, aby se víry zřekl.

OBĚŤ: Když někoho miluji, hledám jeho štěstí. Dokážu se pro něho obětovat, Kristus za mě zemřel. Obětoval se, a tak i já chci přinášet oběť pro něj (=najít čas na mši, na modlitbu, pomoc druhým).

KAŽDODENNOST: Vztah není jenom plný překvapení a zážitků. Je uměním prožívat úplně obyčejný všední den. Mezi sebou i s Bohem.

POZNÁVÁNÍ: Říká se, že nemohu někoho milovat, pokud ho neznám. Čím více druhého poznávám, tím víc ho mám rád a víc mu věřím. Proto poznáváme Boha. Četbou Bible, skrze svátosti.

A možná jsou ještě další vlastnosti: upřímnost, zodpovědnost, úcta, odpuštění... To všechno patří i do vztahu k Bohu.

VÍRA = VŮLE, NE CIT

Někteří lidé si myslí, že když věřím v Boha a buduji svůj vztah k němu, tak budu pořád nadšený, budu zpívat a mít hlavu v oblacích. Ale ono to tak vždycky není. Někdy přijdou těžké chvíle. A co potom s vírou? Co když přijde vyprahlost? Co když nebudu cítit vůbec nic? Modlitba mě nebaví!

To znamená, že jsem přestal věřit, když necítím žádnou radost z víry? Rozhodně ne!

JEDEN PŘÍKLAD: Abrahám, když šel obětovat svého syna Izáka. V tu chvíli Abrahámova víra nebyla vůbec otázkou citu! Tam nebylo nadšení pro Boha. Jenom tvrdá vůle. „Bože, já jdu, protože věřím, že ty to máš nějakým způsobem v rukách.“ Víra je otázka vůle. Chceme jít za Bohem. A jdeme. Ať už z toho máme radost a nadšeně zpíváme, nebo se někdy skoro krví potíme, protože je to těžké. Ale my jdeme a chceme jít. To je víra. Moje svobodné rozhodnutí prožívat každý den s Bohem. Snaha stále víc ho poznávat, obětovat mu svůj čas a mluvit s ním o všem, co prožívám.

Autor: P. Karel Janíček, Časopis In – dívčí svět, leden 2013

Okénko (nejen) pro seniory

Nech proudit do svého života lásku

Když se ti zdá život příliš těžký, když se věci nedějí tak, jak by sis představovala, když cítíš zklamání, bezmoc, nevděk, smutek a možná taky sebelítost, když se cítíš opuštěná a na všechno sama, svěř to všechno Pánu. Vlož svou ruku do Jeho a přestaneš se topit. Budeš spolu s Ním kráčet po hladině.

Například:

Vitamín D – důvěra

Vitamín S – spoléhání se na Něj

Vitamín U – upřímnost

Vitamín V – vděčnost

Vitamín CH – chvály

Pros Ducha svatého, aby ti ve všem pomáhal. Ztiš se ve vši bouři a neklidu, které jsou okolo tebe a naslouchej, co ti Pán říká.

Zlý se snaží na tebe útočit nejvíc tam, kde je tvé poslání. Nediv se, když skrze děti pocítíš frustraci, úzkost, strach – když budeš muset každodenně řešit nečekané situace od ztracených kalhot, dětských viróz přes vši až po pubertu... Nesnaž se ze všech sil uklidňovat dětské emoce za každou cenu. Strhne tě to a za chvíli budeš vyčerpaná – a tvé úsilí marné. Zaměř se na Pána. Vnoř se v té bouři do Jeho pokoje a nenech se utopit. Kráčeť s Ním po hladině a důvěřuj, že On tu bouři utiší. Když ty zůstaneš v pokoji, pak i rodina může získat tvůj pokoj. Pokud se dáš strhnout neklidem, budete se topit všichni. Já vím. Někdy je nadlidské to vydržet. Ale uvědom si, že zlému obzvlášť záleží na tom, aby vás v rodině rozhádal. Aby vám spolu nebylo dobře. I když nedokážeš uklidnit emoce dětí, zůstaň v radosti a pokoji. Nedovol zlému, aby sáhl i na tebe. Pokud jsi na vlnách s Ježíšem, situace se uklidní i bez tvého přičinění. Svěř se Mu a důvěřuj.

Vitamíny D U CH:

Pane, opravdu si nevím rady. Odevzdávám Ti svou bezmoc a nejistotu. Bez Tebe tohle sama nezvládnou.

Vitamíny S V:

Děkuji Ti, že i když jsem zmítána v bouři, nevidím Tě a necítím Tě, Ty jsi neustále se mnou, a to se zvláštní péčí a starostlivostí. Chválím Tě za něhu, se kterou se o mě staráš.

*Z KáPéZetky duchovních vitaminů pro ženy a manželky v každodenním boji od
Kateřiny Šťastné
vybrala Jana Vosmeková*

Svatý František z Assisi

Kdy žil: 1182-1226

Liturgický svátek: 4. 10.

Stupeň slavení: památka

Patron: patron Assisi, ekologie a ochrany přírody, Katolické akce, skautských vlčat, chudých, krejčích, tkalců

František měl bohatého otce, obchodníka s látkami. I František se měl stát kupcem, tak si to jeho otec přál, ale Františka to moc nebralo. Byl velmi společenský a jeho otci se nelíbilo, jak se účastní nejrůznějších zábav. Byly to první spory mezi těma dvěma. Jednou se však připlctl do jakéhosi boje mezi obyvateli dvou měst – a následně byl zajat, propuštěn byl až o rok později.

Vrátil se a vedl podobný život jako předtím. Kromě společenské povahy byl také štědrý a dobrotivý. Když jednou zase daroval oblečení chudému, následující noci se mu zdál sen, ve kterém byly kříži zdobené zbraně. Spojil si to s dobrým skutkem, který vykonal, a došlo mu, že to k němu mluví Bůh. František z toho usoudil, že má jít do boje. Tak šel. Ještě, než výprava dorazila ke svému cíli, Bůh k němu promluvil ve snu znovu. Proč utíká od Boha? Proč chce sloužit válce? Okamžitě odešel z armády a začal žít v chudobě. Nebyl to konec jeho rozhovorů s Bohem. Později se modlil v chátrajícím kostele a uslyšel hlas, který ho nabádal k obnově domu, který se rozpadá. Bůh snad měl na mysli katolickou církev, ale František začal opravovat kostel, ve kterém zrovna byl. Prodal ze skladu otcovy látky a peníze věnoval kostelu. To vztah s otcem jen vyhrotilo a rozešli se.

František žil dál s minimem prostředků, většinou jen žebřal a vyžebřané peníze stále dával na opravu kostela. Kolem něj se začali shromažďovat další muži, s dvanácti potom odešel do Říma žádat o potvrzení řádu

Menších bratří. Papež se nejdřív ani s Františkem nechtěl setkat. Druhý den si nechal přečíst pravidla, která se mu sice líbila, ale připadalo mu, že jejich plnění člověk nemůže zvládnout. Kardinál ale připomněl, že se to opírá o evangelium a kdyby řád zamítl jen z tohoto důvodu, byl by proti Písmu.

Nevznikl řád, ale řehole, kde bratři přijímali nižší svěcení. Františkáni ale dál usilovali o povýšení na řád.

Roku 1212 společně s Klárou z Assisi založil ženskou větev klarisky. Františkáni se začali rozrůstat do Francie, Sýrie, Maroka a do dalších zemí. Deset let po audienci u papeže bylo bratrů přes pět tisíc.

Františkáni žili v maximální chudobě, žebrali, skrze chudobu uctívali Boha. František měl také výjimečný vztah k přírodě, kázal ptactvu a krotil vlky.

Roku 1224 se Františkovi stala věc, která se dosud na světě zřejmě nikomu nestala. Zjevil se mu seraf a na Františkově těle se poté objevilo pět Kristových ran. Nebyl příliš starý, ale začal se zhoršovat jeho zdravotní stav, oslepl, a nakonec zemřel na zemi v absolutní chudobě. Ani ne dva roky po jeho smrti byl svatořečen.

„iZIDOOR“

Mše svaté s intencemi v říjnu 2020

Čtvrtek 1. října Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny	18:00 Za Josefa Pátka, manželku Marii, rodinu Laštovičkovu a Pátkovu a za celou přízeň
Pátek 2. října Památka svatých andělů strážných	18:00 Za dar víry pro děti a mládež

Sobota 3. října	7:30 Za rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu, Husákovu a Javorovu a na dobrý úmysl
Neděle 4. října 27. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a živou i zemřelou přízeň 10:00 Za rodinu Černých, Danihelovu a všechny živé i zemřelé členy tohoto rodu
Pondělí 5. října	18:00 Za rodiče Landovy, 2 zetě, živé i zemřelé těchto rodin
Úterý 6. října	18:00 Za Františka Čejku, vnuka Vojtěcha a živou i zemřelou rodinu Čejkovu a Baumrukovu
Středa 7. října Památka Panny Marie Růžencové	18:00 Za Františka Lemperu, sourozence a rodiče, rodiče Činčerovy a rodinu Vosmekovu
Čtvrtek 8. října	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 9. října	18:00 Za Jana a Antonii Laštovičkovy, zemřelé děti, zetě, snachu a celou živou i zemřelou rodinu
Sobota 10. října	7:30 Za dar víry, zdraví, Boží ochranu a pomoc Panny Marie
Neděle 11. října 28. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Drahouše Kašpárka, rodiče Kašpárkovy, Josefa Eliáše, jeho dvě sestry a duše v očistci 10:00 Za rodinu Štikarovu a Staňkovu, za živé a zemřelé těchto rodin a za duše v očistci
Pondělí 12. října	18:00 Za Marii a Václava Novákovy, syna a oboje rodiče
Úterý 13. října	18:00 Za Marii a Václava Dočekalovy, jejich rodiče, sourozence a zetě Jiřího

Středa 14. října	18:00 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 15. října Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	18:00 Za Marii Pojmonovou, manžela, sourozence, oboje rodiče a duše v očistci
Pátek 16. října	18:00 Za rodiče Musilovy, 3 syny, rodinu Horkých, Chromých a Miladu Valentovu
Sobota 17. října Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka	7:30 Za utlumení pandemie koronaviru
Neděle 18. října 29. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Velínovu a syna, za rodinu Puchýřovu a syna 10:00 Za Annu a Jana Slámovy, celý rod Slámů a duše v očistci
Pondělí 19. října	18:00 Za rodiče Filipovy, 2 syny, zetě a snachu a za celou živou i zemřelou rodinu
Úterý 20. října	18:00 Za Václava a Ludmilu, za Jana a Annu Slámovy, Andrejku, rodiny Nejedlých, Jarošovu a Jelínkovu
Středa 21. října	18:00 Za Josefa Vlčka a rodiče, rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku Sobotkovou a živé i zemřelé těchto rodin
Čtvrtek 22. října	18:00 Za rodiče Dvořákovy, Boží pomoc a ochranu pro celou rodinu
Pátek 23. října	18:00 Za rodiče Ondráčkovy, 2 dcery, manželé, Karla Zikmunda, manžele Tichých a Blehovy
Sobota 24. října	7:30 Za Josefa Synka, rodiče, bratra Václava a duše v očistci

Neděle 25. října 30. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Roseckých, Coufalovu a Chvátalovu a za živé i zemřelé těchto rodin 10:00 Za Josefa Musila, jeho rodiče, rodinu Ondrákovu a duše v očistci
Pondělí 26. října	18:00
Úterý 27. října	18:00 Za rodinu Pavlíkovu, Doležalovu, Chvátalovu a Řeháčkovu
Středa 28. října Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	18:00 Za rodiče Vomlelovy, syna, celý rod, rod Musilů, rodiče Vlčkovy, Důstojného pána Aloise Flesara a Boží ochranu pro celou rodinu
Čtvrtek 29. října	18:00 Za Vladimíra Pibila a jeho rodinu, celý rod Prchalů a duše v očistci
Pátek 30. října	18:00 Za Boží požehnání a ochranu a dar pravé víry pro celou rodinu
Sobota 31. října	7:30

Změny vyhrazeny

Tabulka lektorů v říjnu 2020

ČT	1			Chromá H.		
PÁ	2					
SO	3					
NE	4	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	5			Jindrová V.		
ÚT	6			Bártová J.		
ST	7			Holcmanová Z.		
ČT	8			Chromá H.		
PÁ	9					
SO	10					

NE	11	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	12			Jindrová V.		
ÚT	13			Bártová J.		
ST	14			Laštovičková M.		
ČT	15			Chromá H.		
PÁ	16					
SO	17					
NE	18	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	19			Jindrová V.		
ÚT	20			Bártová J.		
ST	21			Holcmanová Z.		
ČT	22			Chromá H.		
PÁ	23					
SO	24					
NE	25	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	26			Jindrová V.		
ÚT	27			Bártová J.		
ST	28			Laštovičková M.		
ČT	29			Chromá Z.		
PÁ	30					
SO	31					

Zdena Holcmanová

Modlitba – Pane, dej, abychom nesli lásku

Pane, dej, abychom nesli lásku tam,
kde chudí jsou ponižováni,
radost tam, kam nedošla tvá zvěst,
smíření tam, kde jsou lidé rozděleni.

Modlitba Matky Terezy (+1997)

Malé katechetické okénko

Pár slov o Bibli

V Katolickém týdeníku č. 38 mne zaujala velmi pěkná tematická dvoustrana o Bibli. Bibliista Jaroslav Brož (který je mimochodem také knězem naší diecéze) tam mimo jiné připomíná, že uspořádání Bible sice má určitý řád, není to ale řád, na který jsou lidé zvyklí z učebnic. Bible je totiž vlastně spíše knihovnou než jedinou knihou. Protože je to celá knihovna, najdeme v ní velmi rozmanité druhy starobylých textů, které vznikaly v kultuře velmi odlišné od té naší. Proto bývá ke správnému porozumění celé řady těžších pasáží nutné číst také vysvětlující poznámky nebo i samostatný komentář.

Začátečníkům Jaroslav Brož doporučuje přečíst jedno celé evangelium – Markovo nebo Lukášovo, na které pak může navázat četba Skutků apoštolů. Z pavlovských listů doporučuje list Filipánům a První list Korintánům. Ze Starého zákona pak doporučuje knihu Genesis, následně první polovinu Exodu a dále některé Žalmy a knihu Přísloví.

Každopádně Bible zcela určitě není učebnicí přírodopisu ani dějepisu. Tak ji ani Bůh ani svatopisci určitě nezamýšleli. Bible totiž byla napsána pro naši spásu neboli záchranu – a z tohoto pohledu se také svatopisci dívají na přírodu i dějiny. Příroda je zde líčena jako stvořená Bohem a darovaná člověku, aby o ni pečoval a užíval ji citlivě pro své dobro. Na pozadí někdy velmi dramatických dějin se pak ukazuje, jak Bůh postupně svůj lid vychovává a připravuje ho velmi trpělivě na přijetí radostné zvěsti o nekonečné velikosti Boží lásky ke každému člověku, jak se ukázala v osobě Ježíše Krista.

Podle Jaroslava Brože ti, kdo rozumějí lyrické poezii, ocení také Píseň písní. Na jiném místě tuto biblickou knihu dokonce Vojtěch Kodet

označuje za klíč k pochopení našeho vztahu s Bohem a k pochopení celé Bible. K tomu bych snad dodal jen to, že je to klíč pro dospělé. Původně se totiž jednalo o sbírku milostných, resp. svatebních písní, kterou židé zařadili mezi kanonické spisy díky jejímu alegorickému výkladu. Tento alegorický výklad chápe vztah Milého a Milé jako vztah Boha k Izraeli, křesťané si ho převedli na vztah Krista k církvi, ale jsou možné i jiné výklady. Přítomnost této knihy v Bibli je nádhernou ukázkou toho, jak rozmanité literární druhy se v Bibli vyskytují a jak je proto důležité rozlišovat, co vlastně čteme.

A v jakémže smyslu je Píseň písní klíčem k pochopení Bible? Inu, Píseň písní je milostná poezie. A Bibli můžeme pochopit správně jedině tehdy, když celou Bibli (nejenom Píseň písní) budeme vnímat především jako milostný dopis od Boha pro jednoho každého z nás. Což samozřejmě bez opory v modlitbě nejde. Přejí vám překvapivé a dobrodružné čtení.

P. Zdeněk Sedlák

Přežit nebo prožit mši svatou

Přinášení darů

Hlavním fyzickým místem konání liturgie se stává oltář, který je symbolem Krista a středem liturgie. Proto se oltáři projevuje úcta, která náleží Kristu. Proto se před oltářem kněz klaní a na začátku i na konci liturgie ho líbá.

Věřící přinášejí k oltáři dary chleba a vína, čímž symbolicky vyjadřují svou spoluúčast na eucharistické oběti. Průvod s obětními dary nám navíc připomíná, že jsme církev putující, která následuje svého Pána. Dříve lidé do kostela přinášeli vlastní chléb a víno, dávali z toho, co sami od Hospodina přijali a na čem nechali svoji námahu, síly, a tedy sami sebe. Dary nesené k oltáři i dnes znamenají také nás samotné, náš život, naše radosti i starosti. Dnes už nechodíme do kostela s vlastními potravinami, ale můžeme vždy do misky, kterou nesou zástupci místního společenství, přihodit to, co právě prožíváme a s důvěrou očekávat, že to Bůh promění. Moc hezky toto vyjadřují modlitby nad dary: „S chlebem a vínem přijmi Bože i nás.“ Ve středověku se nadbytečný chléb, který se nepoužil k proměňování posbíral a rozdál

chudým. Dnes je na místo toho finanční sbírka. Má být výhradně použita pro potřebné a také pro místní kostel.

Dary na oltáři, oltář, kříž, kněz a lid mohou být okouřeni kadidlem na znamení úcty oběti a modlitby, která bude stoupat od oltáře k nebi. Kněz se potichu modlí a umývá ruce. To je symbolické vyjádření přípravy na přinášení oběti a touhy po vnitřní čistotě. Lid kněze podporuje, když říká: "Ať Bůh přijme jeho i naši oběť ke své slávě a k spáse světa." Rozzáření Boží slávy a zároveň spása světa – to přesně se při mši svaté uskutečňuje.

Chléb a víno ke mši svaté

Víno a chléb si vybral sám Pán Ježíš. Proto církve na celém světě slaví mši svatou s chlebem a vínem, každodenními potravinami Ježíšovy doby. Možná bychom mohli říct, že v některých končinách by ke slavení odpovídala spíše rýže či kukuřičná placka. Avšak již v 9.-11.st. se postupně prosadilo používání nekvašeného chleba. A to z důvodů praktických jako je drobení, tak i z důvodů teologických. Vždyť Kristus svoji poslední večeři slavil s chlebem nekvašeným. Kanonické právo stanovilo, že víno ke slavení eucharistie musí být přírodní, z vinné révy a nezkažené. Pokud by kněz nemohl přijmout víno obsahující alkohol, je možné použít hroznovou šťávu, jejíž kvašení bylo zastaveno např. zmrazením, aniž by se změnil její charakter.

Vzhůru srdce

Velkým chvalozpěvem ve mši svaté je Preface, jíž začíná eucharistická modlitba. Začíná krátkým dialogem mezi knězem a věřícími, přičemž kněz zvolá: „Vzhůru srdce!“ A věřící odpovídají: „Máme je u Pána.“

Při celé bohoslužbě jde o to, abychom do ní zapojili nejen své tělo, mysl a jazyk, ale především srdce. Pokud by spolu s chválou nestoupala také naše srdce, byla by to chvála falešná. Při liturgické modlitbě se nebe a země propojují a po Ježíšově nanebevzetí máme svůj domov v nebi. Kněz se při této modlitbě obrací k Otci jménem věřících, oslavuje ho a děkuje za jeho veliké činy ve prospěch člověka. Za dar stvoření, za vtělení Božího syna, za vykoupení skrze jeho smrt a vzkříšení. Současně prosí o Ducha Svatého, který má uskutečnit dvojitou proměnu: má proměnit dary chleba a vína v Tělo a Krev Krista, ale i nás, společenství věřících, v Ježíšovo mystické tělo.

Sanctus

Vyvrcholením slavnostního chvalozpěvu je modlitba či zpěv Sanctus, která v úvodu téměř doslova opakuje volání serafů, jak ho slyšel Izaiáš, když byl povolán za proroka: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná slávy.“ Jako při každé modlitbě chvály, i zde stojíme s vnitřním zrakem upřeným na Boha. On sám je naší radostí.

Ve druhé části tohoto chvalozpěvu se připojujeme k zástupům Ježíšových současníků, kteří Pána vítali o Květné neděli při vjezdu do Jeruzaléma: „Hosana Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“

Preface při slavení eucharistie je právě takovým chvalozpěvem, který souvisí s pozváním na Beránkovu svatební hostinu. Velebení Boha nás k tomuto slavení disponuje, abychom nově pochopili a prožili, že to, co nyní slavíme na oltáři, je skutečně hodno našeho obdivu a úcty, radosti a díků. Jde o tajemství, při němž se člověku tají dech.

*Z knihy V. Kodeta Přežít nebo prožít mši svatou?
zpracovala Vlasta Jindrová*

Tweetuj s Bohem

Proč jsme na zemi?

Jedna stará kniha o víře odpovídá na otázku „Proč jsem zde?“ následujícím způsobem: „*Bůh mě stvořil, abych ho poznával, miloval a sloužil mu v tomto světě a byl s ním navěky šťastný v tom příštím*“ (BALTIMORSKÝ KATECHISMUS). Všichni jsme povoláni k tomu, abychom poznali Boha jako toho, kdo nás stvořil. Jako náš Stvořitel je náš Otec. Je těžké si to představit, ale on miluje každou lidskou bytost (JAN 3,16). Bůh miluje také tebe. Proto si zaslouží naši lásku a také naši úctu. Sloužit Bohu neznamená, že se mu podřizujeme jako otroci, ale spíš že se z lásky rozhodujeme Boha poslouchat jako svého Pána a Otce. Abychom to mohli dělat, musíme nejprve objevit, co od nás Bůh žádá.

ZÁMĚR: TVOJE ŠTĚSTÍ

Konečným cílem našeho života je být dokonale a navěky šťastný s Bohem v nebi. Ačkoli je někdy těžké tomu uvěřit, můžeme být šťastní

už zde na zemi. Jak řekl Ježíš: „*Neboť Boží království je mezi vámi*“ (LK 17,21).

Bůh je přítomný všude, kde se lidé navzájem mají rádi, starají se jeden o druhého a společně se modlí. Život na zemi se kvůli hříchu a jeho následkům, kterými jsou utrpení a smrt, ani zdaleka nepodobá dokonalosti. Přesto můžeš žít zde na zemi velmi smysluplný a šťastný život, budeš-li žít vědomě s Bohem a budeš-li se zajímat o druhé. Pokud budeš takto žít, směřuješ ke svému cíli v nebi, kde budeš navěky prožívat dokonalé štěstí.

JENOM BŮH

Abychom mohli být šťastní, musíme se naučit důvěřovat Bohu a svěřovat se mu, protože jenom on sám nás může učinit naprosto šťastnými. Všichni si přejeme mnoho věcí: lásku, zdraví, úspěch a pohodlí. Jsou to dobré věci, ale naše touha po nich může být tak silná, že jsme někdy v pokušení porušit kvůli tomu, abychom je získali, Boží přikázání. Tyto věci se pak stávají našimi modlami, kterým sloužíme a uctíváme je místo Boha.

JAK MŮŽU ŽÍT DOBRÝ ŽIVOT?

Bible nám říká, že některá základní pravidla byla vepsána do našeho srdce (Řím 2,15). Tato pravidla tvoří takzvaný přirozený zákon, který lidé různých dob a míst vnímají jako to, co zapadá do naší lidské přirozenosti, a pomáhá nám proto žít dobře. Svědomí je vnitřní hlas, který nám říká, které naše skutky jsou ve shodě s přirozeným zákonem a které ne (Řím 9,1).

Proto musíme vždycky naslouchat svému svědomí. Musíme však své svědomí také formovat upřímným hledáním pravdy. Někdy považujeme konkrétní jednání za správné jenom proto, že je to něco, po čem velmi toužíme. Aby nám Bůh zabránil klamat sebe sama, dal nám Desatero. Také nám dal Ježíše a církve, aby nám pomáhali rozlišovat mezi tím, co je správné a co ne.

DOKÁŽEŠ ROZLIŠIT, CO JE PRO TEBE SPRÁVNÉ, A CO NE?

Lidé, kteří žili dobře, naslouchají svému svědomí. To však neznamená, že oni (nebo jejich svědomí) rozhodnou, co je správné, a co ne. Můžeš si myslet, že je něco dobré nebo špatné, ale můžeš se mýlit! Sv. Pavel říká, že pouze Bůh ví všechno: „*Ale ani já sám sebe neposuzuji. Moje svědomí mně sice nic nevyčítá, ale tím ještě nejsem ospravedlněn. Úsudek o mně patří Pánu*“ (1 KOR 4,3-4). To, co je správné nebo špatné, je objektivní: je to vloženo do toho, jak Bůh svět utvořil. Někteří lidé tvrdí, že objektivní pravda neexistuje. Ale kdyby to tak bylo, pak bych měl pravdu, když bych řekl, že uhlí je žluté, a ty, když budeš tvrdit, že je černé. Objektivní pravdou však zůstává, že uhlí je černé. Můj názor na skutečnosti nic nemění. Určité jednání je proto objektivně špatné bez ohledu na to, co si kdo myslí. Například vražda, úmyslné zabití nevinné lidské bytosti, je vždycky zlo. Je špatné i to, když soukromá osoba zabije nějakého zločince, pokud to není v sebeobraně.

Jsmetady, abychom poznávali a milovali Boha a abychom mu sloužili. To nás může učinit maximálně št’astnými už nyní & dokonale št’astnými navěky v nebi.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 242–243), upraveno,
Marie Bruknerová*

Malé stromové okénko

Aneb dalších pár odstavců k péči o stvoření

V souvislosti s encyklikou papeže Františka „*Laudato si*“ jsem v minulém čísle Farního listu napsal, že řadu článků o tom, jak se chovat k životnímu prostředí šetrně, lze nalézt jak na internetu, tak v mnoha jiných tiskovinách. Jenže. Zrovna včera jsem ve Žďáru viděl v jedné, řekněme nejmenované zahradnické prodejně, že kvůli pár korunám zisku některé firmy zbytečně ohrožují naši přírodu. A to mne přimělo napsat ještě těchto pár odstavců.

Co jsem tam viděl? Nabízeli tam odrostky stromu *Acer negundo*, který má české jméno javor jasanolistý. Někdy se označuje latinsky také jako *Negundo aceroides*. Ta latinská jména jsou důležitá, protože v prodejnách někdy ani české jméno nenajdete. Co je na něm tak

špatného? Spolu s trnovníkem akátem (*Robinia pseudacacia*) a pajasanem žláznatým (*Ailanthus altissima*) patří mezi tzv. invazní druhy stromů. Invazní druhy jsou druhy, které jsou jednak exotické, to znamená, že u nás nejsou původní. Navíc se ale z různých důvodů (hlavně kvůli absenci přirozených nepřátel) v přírodě velmi rychle šíří na úkor původních druhů rostlin i živočichů. Zvláštním přeborníkem v agresivitě mezi stromy je akát, jehož spadlé listy obsahuje toxiny, které se dostávají do půdy a zamezují klíčení většiny ostatních druhů rostlin.

Zmíněné druhy stromů se do Čech dostaly v 19. století (akát už v 18. století) a byly zpočátku vysazovány v zámeckých parcích. Tehdy se o jejich nebezpečí pro naši přírodu pochopitelně nevědělo. Dnes, kdy odborníci o tomto nebezpečí vědí, je ale projevem nezodpovědnosti zahradnických firem, že tyto druhy stále nabízejí. Běžní zákazníci pochopitelně nic zlého netuší a v dobré víře si tyto stromy kupují. Přitom pro okrasné účely je výběr z tak velké počtu domácích druhů dřevin a koneckonců lze případně vysadit i ty druhy exotické, které se invazně nešíří.

Moc vás proto prosím o dvě věci. Za prvé: pokud se teď na podzim chystáte na výsadbu stromů, nevysazujte zmíněné tři druhy stromů.

A za druhé: pokud se někde ve volné krajině mimo les, třeba podél polní cesty, chystáte vysadit nějaký druh stromu, který patří mezi lesní stromy, použijte prosím raději sazenici z lesní školky než ze zahradnictví. Zahradnictví totiž nabízejí zpravidla různé vyšlechtěné okrasné odrůdy lesních stromů, což ale pro naši přírodu také není úplně bez nebezpečí.

Tento článek prosím berte jako prosbu o opatrnost a ohleduplnost vůči naší přírodě, která je křehčí, než se může na první pohled zdát.

P. Zdeněk Sedlák

18. 10. 2020 Misijní neděle

Světový den misí (Misijní neděle) byl vyhlášen v roce 1926 papežem Piem XI. Při bohoslužbách na celém světě se každou předposlední neděli v říjnu plní světový fond solidarity Papežského misijního díla šíření víry. Všechny sbírky tohoto dne putují na projekty, jimiž se podporuje šíření Božího slova až do těch nejzapadlejších koutů

zeměkoule. Tento inspirativní námět se nese v duchu slov proroka Izajáše: „Zde jsem, mne pošli!“ (Iz 6,8)

Pane, nestvořil jsi mě, abych si žil svou víru sám pro sebe,
ale pro to, aby skrze mne mohli druzí poznat Tebe;
nestvořil jsi mě, abych se bál druhých, ale abych je miloval!

Pomoz mi, Pane, najít své místo na misijním poli a pošli mě! Amen.

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misií, 31. května 2020

Misie je svobodnou a vědomou odpovědí na Boží volání. Toto volání však lze pochopit pouze tehdy, žijeme-li v láskyplném osobním vztahu s živým Ježíšem v jeho církvi. Položme si otázku: Jsme připraveni přijímat přítomnost Ducha Svatého ve svém životě, odpovídat na povolání k misii, ať už v životě manželském, zasvěceném nebo kněžském, nebo jednoduše v každodenním životě? Jsme ochotni být vysláni kamkoli, abychom svědčili o své víře v Boha milosrdného Otce, abychom hlásali evangelium spásy Ježíše Krista, abychom měli účast na božském životě Ducha Svatého a budovali tak církev? Jsme připraveni jako Maria, Ježíšova matka, naplno sloužit Boží vůli? Tato vnitřní ochota je velice důležitá, abychom mohli nikoli abstraktně, ale dnes, v současné církvi, odpovědět Bohu: „Zde jsem, mne pošli.“

*Zdroj: www.missio.cz,
zpracovala Jana Vosmeková*

Neodpuštění nám bere radost

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát.“ (Mt 18,21-22)

Patří k lidské přirozenosti, že žijeme ve vztazích. Ale stává se, že i pevný, z vnějšího hlediska ničím neohrožitelný vztah se naruší tak, že se naše cesty můžou rozejít. Někdy vyřkneme i taková slova jako „už s tebou nechci mít nic společného“ a spálíme za sebou mosty.

Nesmíření a neodpuštění nám ale klid do duše nepřinesou, jsou jako těžká koule na noze, berou nám radost. Neodpuštění poznamenává naši duševní stabilitu, někdy až tak, že je nutná odborná pomoc.

Slova jako „promiň, odpusť...“ osvobozují. Jsou tak důležitá, že na konci života mnozí umírající netouží po ničem jiném než po usmíření, po vypořádání „dluhů“, které vůči někomu blízkému mají. Na ničem jiném jim v posledních chvílích nezáleží víc než na narovnání nemocných vztahů.

Chce to kus odvahy hledat cesty ke smíření
a požádat o odpuštění.

Sami na to často nemáme.

Můžeme ale prosit našeho,
nám neustále odpouštějícího, Boha:

„Pane, prosím, pomoz mi odpustit
a pomoz nám na cestě smíření...“

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/neodpusteni-nam-bere-radost>

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v červnu až srpnu letošního roku

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v červnu až srpnu letošního roku (2020):

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
28. června	Sbírka na pojištění kostelů ad. církevních budov	10970,-
19. července	Sbírka na Charitu	11518,-
do poloviny července	Pokladnička na Farní list	3550,-
2. srpna	Sbírka na afrického bohoslovce	13640,-
16. srpna	Sbírka na (český) kněžský seminář	11610,-
22. srpna	Pokladnička na Farní list	946,-
Do konce srpna	Pokladnička na misie (černoušek)	2401,-

Bůh vám všem oplát' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 17. října 2020

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejně!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu
farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu